Dilluns 13 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 8,18-22): En aquell temps, (...) acostant-se un escriba, li diu: «Mestre, et seguiré a qualsevol lloc on vagis». I li diu Jesús: «Les guineus tenen caus i el ocells del cel nius, però el Fill de l'home no té on reclinar el cap» (...).

Pobresa: "des-lligats" per a ser lliures

Fra Josep Mª MASSANA i Mola OFM
(Barcelona, Espanya)

Avui, un escriba ens sorprèn amb el seu desig de seguir Jesús. Els escribes solen aparèixer com hostils al Senyor, però Ell no té prejudicis i li presenta la condició essencial del deixeble: pobresa i despreniment, dels quals Ell mateix n'és un model, ja que no està lligat a res ni a ningú.

La llibertat és la tremenda capacitat d'escollir, i requereix una gran maduresa personal. És un dels drets humans més reivindicats, però potser el pitjor comprès. Sovint, hom creu que per a ser lliure cal posseir riqueses, poder, influència, autoritat. Però la propietat és una trampa: el que creiem posseir, ens posseeix i ens esclavitza. La llibertat evangèlica és just el contrari: desprendre's, buidar-se, ser pobre. És aleshores quan nosaltres som sobiranament lliures.

—Senyor, ens has dit que la Veritat ens fa lliures Doneu-nos el vostre Esperit per tal que res pugui arrabassar-nos aquest tresor i per a què solament Vós ens posseïu i nosaltres us posseïm.